

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 14 серпня 1996 р. N 959

Київ

Про затвердження Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 18 грудня 1998 року N 2011,
від 4 червня 2003 року N 871,
від 25 грудня 2004 року N 1758,
від 20 квітня 2007 року N 640,
від 27 лютого 2008 року N 125

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті, що додається.

2. Пункт 2 виключено (згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2007 р. N 640)

3. Визнати такими, що втратили чинність, такі постанови Кабінету Міністрів України:

від 2 березня 1993 р. N 155 "Про обов'язкове особисте страхування на повітряному, залізничному, морському, внутрішньому водному і автомобільному транспорті" (ЗП України, 1993 р., N 6, ст. 113);

від 30 березня 1994 р. N 194 "Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 1993 р. N 155" (ЗП України, 1994 р., N 7, ст. 180);

від 28 червня 1995 р. N 469 "Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 1993 р. N 155" (ЗП України, 1995 р., N 9, ст. 231) в частині страхування пасажирів залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного і електротранспорту (тролейбусів), а також водіїв, машиністів, провідників поїздів (у тому числі приміських та метрополітену), членів команди суден, працівників бригад медичної допомоги.

Прем'єр-міністр України

П. ЛАЗАРЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 1996 р. N 959

ПОЛОЖЕННЯ

про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті

(У тексті Положення слова "транспортна організація" та "агентська угода" в усіх відмінках замінено словами "перевізник" та "договір доручення" у відповідному відмінку з постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2007 року N 640)

1. Цим Положенням визначається порядок здійснення обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті (далі - обов'язкове особисте страхування):

пасажирів залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного і електротранспорту, крім внутрішнього міського, під час поїздки або перебування на вокзалі, в порту, на станції, пристані;

працівників транспортних підприємств незалежно від форм власності та видів діяльності, які безпосередньо зайняті на транспортних перевезеннях (далі - водії), а саме:

водіїв автомобільного, електротранспорту: машиністів і помічників машиністів поїздів (електровозів, тепловозів, дизель-поїздів);

машиністів поїздів метрополітену, провідників пасажирських вагонів, начальників (бригадирів) поїздів;

поїздних електромонтерів;

кондукторів;

працівників вагонів-ресторанів, водіїв дрезин та інших одиниць рухомого складу;

механіків (начальників) рефрижераторних секцій (поїздів);

працівників бригад медичної допомоги.

Обов'язкове особисте страхування не поширюється на пасажирів:

морського і внутрішнього водного транспорту на прогулянкових лініях;

внутрішнього водного транспорту внутрішньоміського сполучення і переправ;

автомобільного і електротранспорту на міських маршрутах.

Перевізником є суб'єкт господарювання, який надає послуги з перевезення пасажирів на лініях залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного та електротранспорту, крім внутрішнього міського (далі - перевізник).

(пункт 1 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2007 р. N 640)

2. Застрахованими вважаються:

пасажир з моменту оголошення посадки в морське або річкове судно, поїзд, автобус або інший транспортний засіб до моменту завершення поїздки;

водії тільки на час обслуговування поїздки.

3. Страховий платіж за обов'язковим особистим страхуванням від нещасних випадків на транспорті утримується з пасажира перевізником, який діє від імені страховика за винагороду на підставі договору доручення на лініях залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного та електротранспорту на міжобласних і міжміських маршрутах у межах однієї області, Автономної Республіки Крим у розмірі до 1,5 відсотка вартості проїзду, на маршрутах приміського сполучення - до 3 відсотків вартості проїзду.

(абзац перший пункту 3 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20.04.2007 р. N 640)

Кожному застрахованому перевізник, що виступає агентом страховика, видає страховий поліс. Він може видаватися на окремому бланку або міститися на зворотному боці квитка. Документом, що підтверджує страхування пасажирів під час здійснення регулярних пасажирських перевезень автомобільним транспортом, є квиток. У страховому полісі зазначається:

(абзац другий пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 27.02.2008 р. N 125)

вид обов'язкового страхування;

найменування, адреса, телефон страховика;

розміри страхового платежу та страхової суми.

При страхуванні пасажирів усіх видів транспорту міжнародних сполучень страховий платіж включається у вартість квитка і утримується з пасажира перевізником у розмірі до 2 відсотків вартості проїзду в національній валюті України.

У разі перевищення обсягів страхових платежів над виплатами страхових відшкодувань страховики відраховують перевізникам до 50 відсотків зазначених сум згідно з укладеними з ними договорами на фінансування запобіжних заходів, спрямованих на зменшення травматизму на транспорті.

(пункт 3 доповнено абзацом сьомим згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.12.98 р. N 2011)

У разі коли квиток повністю реалізується за іноземну валюту, страховий платіж включається у вартість квитка і утримується з пасажирів у цій же валюті.

Пасажири, що мають право на безкоштовний проїзд відповідно до чинного законодавства, підлягають обов'язковому особистому страхуванню без сплати страхового платежу і без отримання ними страхового полісу.

Страхові платежі, одержані від пасажирів, перераховуються перевізниками страховикам, які одержали ліцензію на здійснення обов'язкового особистого страхування в Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг та уклали договір доручення з цими організаціями.

(абзац десятий пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2003 р. N 871)

4. Страхувальниками водіїв є юридичні особи або дієздатні громадяни - суб'єкти підприємницької діяльності, які є власниками транспортних засобів чи експлуатують їх і уклали із страховиком договори страхування.

Страховий платіж по обов'язковому особистому страхуванню водіїв на залізничному, автомобільному та електротранспорті визначається у розмірі до 1 відсотка страхової суми за кожного застрахованого.

5. Відносини між перевізниками та страховиками щодо страхування пасажирів і водіїв визначаються укладеними між ними договорами доручення та договорами страхування.

6. Розмір страхової суми для кожного застрахованого становить 3000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(пункт 6 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 18.12.98 р. N 2011, від 20.04.2007 р. N 640)

7. Страховими випадками є:

- а) загибель або смерть застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті;
- б) одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні йому інвалідності;
- в) тимчасова втрата застрахованим працездатності внаслідок нещасного випадку на транспорті.

Якщо випадки, зазначені у підпунктах "а", "б", "в" цього пункту, сталися внаслідок неправомірних або навмисних дій застрахованого, вони не вважаються страховими і страхова сума при цьому не виплачується.

8. Страховики виплачують страхові суми:

- а) у разі загибелі або смерті застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті сім'ї загиблого або його спадкоємцю у розмірі 100 відсотків страхової суми;
- б) у разі одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні йому інвалідності:

I групи - 90 відсотків страхової суми;

II групи - 75 відсотків страхової суми;

III групи - 50 відсотків страхової суми;

в) у разі тимчасової втрати застрахованим працездатності за кожну добу - 0,2 відсотка страхової суми, але не більше 50 відсотків страхової суми.

У разі смерті або встановлення інвалідності застрахованому після тимчасової втрати працездатності та отримання ним страхового відшкодування потерпілому або його спадкоємцеві виплачується різниця між максимальною страховою сумою, передбаченою підпунктами "а" і "б" цього пункту, та вже отриманим відшкодуванням.

9. Перевізник на кожний нещасний випадок, що стався із застрахованим на транспорті, повинна:

скласти акт про нещасний випадок, що стався із застрахованим водієм, за формою Н-1, що передбачена Порядком розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. N 1112 (Офіційний вісник України, 2004 р., N 35, ст. 2337);

(абзац другий пункту 9 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20.04.2007 р. N 640)

скласти акт про нещасний випадок із пасажиром галузевого зразка;

видати довідку потерпілому (що мав право на безкоштовний проїзд відповідно до чинного законодавства) із зазначенням відомостей про страховика (найменування, адреса, телефон).

10. Страхова виплата застрахованому здійснюється страховиком на підставі заяви застрахованого про її виплату; акта про нещасний випадок; листа непрацездатності (для працюючої особи) або довідки закладу охорони здоров'я, що засвідчив тимчасову непрацездатність громадян (для непрацюючої особи), або довідки спеціалізованих установ про встановлення інвалідності; у разі загибелі чи смерті застрахованого внаслідок нещасного випадку - копії свідоцтва про смерть, а також страхового поліса або документа, що його замінює (для пасажира пільгової категорії - документа, що підтверджує право на пільги).

(абзац перший пункту 10 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20.04.2007 р. N 640)

Страхова сума виплачується не пізніше як через 10 діб з дня одержання необхідних документів через касу страховика або перераховується на розрахунковий рахунок, зазначений застрахованим у заяві, відповідно до рівня неоподаткованого мінімуму доходів громадян на день виплати.

Страхова сума виплачується незалежно від виплат по державному соціальному страхуванню, соціальному забезпеченню та в порядку відшкодування збитків.

11. Спори між страховиком, страхувальником і застрахованим (його спадкоємцем) щодо виплати страхової суми вирішуються в установленому законодавством порядку.

12. Мінтрансв'язку, підприємства, установи та організації, діяльність яких пов'язана з експлуатацією транспортних засобів на залізничному, морському, внутрішньому водному, автомобільному і електротранспорті, постійно інформують пасажирів про порядок та умови здійснення обов'язкового особистого страхування, одержання страхової суми в разі нещасного випадку.

(пункт 12 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2004 р. N 1758)
